ORATIO ANNIVERSARIA IN THEATRO COLLEGII MEDICORVM LONDINENSIVM, Ex HARVEII instituto,

Habita, Die 18° Oct.

A. D. MDCCXLII.

A BENJ. HOADLY M. D. Coll. Med. & S. R. S.

LONDINI:

Impensis JOHANNIS & PAULI KNAPTON, MDCCXLII.

PRÆSIDI DIGNISSIMO

HENRICO PLUMPTRE M. D.

ET

SOCIIS DOCTISSIMIS

Collegii Medicorum Lond.

HANC

ORATIONEM

ILLORVM IVSSV EDITAM

D. D. D.

BENJ. HOADLY.

ORATIO HARVEIANA.

UOD Ego, hoc in loco & tempore, Oratoris Harveiani perſonam ſuſtineo, potius quam munere fungor, magno veſtrarum aurium incommodo, (Socii, & Auditores doctiſſimi) id totum tibi (Præſes digniſſime, & mihi multis nominibus colende) referri debet. Tu enim ita voluiſti——

Orationis habendæ, in doctorum virorum frequentiâ, difficultatem, quam ab ineunte adolescentiâ ad hunc diem pertimui, & nunc pertimesco———Ingenium, in hujusmodi præsertim rebus, exiguum———Nullum Usum——— Ne minimam quidem dicendi Exercitationem: ———Omnia, quæ potui, excusavi. Tu vero has meas, non quæsitas, sed justas & infucatas, excusationes adeo non probasti, ut constanter in proposito permaneres. Vicisti, igitur, uti par est; & Ego, vestro jussu Orator repente factus, coram adsum; aliquid dicturus, si modo potero, ab Harveianâ hujus diei institutione non omnino alienum.

Si ducenda sunt a DEO omnium maximarum & optimarum rerum principia, tum præcipuè Medicæ artis, miseris hominibus adjuvandis natæ: quam unà cum morbis, malis, & ægritudinibus humanis, & nasci, & incrementis augeri, Ille optimus maximus omnium rerum Conditor vere dicitur voluisse. Illi enim visum est, & his malis humanum genus, in hoc animantium domicilio, circumdare; & materiam medicam ubique sparsam sensibus

 eorum

eorum objicere; & eâdem operâ Homines rationis & ingenii vi instruere, ad omnia exploranda, tentanda, invenienda, & paranda, quæ saluti Hominum inservire possent. Hinc igitur, Dei quasi jussu, Medicina, Ars Valetudinis; primò rudis, incondita, fortuiti vel temerarii tentaminis Res; deinde gradatim ad majora ascendens, acrius experiundo, & Naturæ ipsius indicia accuratius observando, & constantius colendo, tandem facta, qualem nunc videtis: gloriam magnam, & penè divinam consecutura, si modo totis viribus, qualescunque sint, re perficere contendat, quod verbis, & nomine promittit.

Quid enim in hâc rerum Universitate magis magnificum, & hominibus gloriosum? Quid eos ad similitudinem Deo propius facit accedere, quam plurimis prodesse? quam miseriis, quæ omnes premunt, & calamitatibus, quibus gens humana perpetuo objicitur, opem ferre; quam vitam brevem, & ærumnosam, (breviorem, & ærumnosiorem, sine Artis adjumentis & allevamentis, futuram) aliquantùm protrahere;

& mala arcendo, minuendo, & mitigando, placidiorem, & leviorem reddere?

Immortalitatem mortalibus arte medicà donare Nemo ſanus unquam vel in animo cogitavit. Sed aliquid certe eſt, Mortem, adeo mortalibus inviſam, & a tergo quotidie prementem, paululùm remorari, & repellere; aliquid eſt, morbos moleſtiſſimos relevare, & illorum acumina hebetare; omnes recte & diligenter curare, plurimis etiam omnino mederi; aliquid eſt, de mortalium acerbiſſimis doloribus partem detrahere, alios lenire, alios ſæpe depellere & amandare.——Hæc non ſunt minimæ laudis. Sed longius ea perſequi non eſt inſtituti hodierni. Intra Diei ipſius rationes, & Collegii noſtri limites, continenda eſt Oratio. Si ergo ſæpius antehac dicta repetendo aures veſtras contundam; date hanc veniam ipſi huic Inſtitutioni, quæ hoc a nobis poſtulat, ut Eorundem illuſtrium Virorum Nomina, qui hoc Collegium aut primo ſtatuerunt, aut re poſteà auxerunt, aut ingenio ornarunt, Immortalitati mandare (quantum in nobis eſt) quotannis enitamur.

De

De Linacro noſtro, ante omnes primo, gloriari & merito poſſumus, & debemus. Erat is vir, cùm literis latinis, tum etiam græcis, inter multos ejus ætatis eruditos, eruditiſſimus. Poſt juſtos annos *Oxonii* humanioribus literis impenſos, in *Italiam* ſe contulit; non inani ſtudio, vel loca amœna, vel antiquis nominibus nobilitata, viſendi; neque ut curioſum ſe in alienis rebuspublicis præberet; ſed ut oculis ſuis Literarum, Florentiæ & Romæ præcipuè, tunc renaſcentium, progreſſum videret, & ut auribus ſuis Viros omni genere doctrinæ inſtructiſſimos audiret; ut ab Horum ore penderet, & ad Hos ſummos viros imitandos, & tandem ſuperandos, ſeſe formaret. Domum itaque reverſus, non nugis & fabellis viatoriis, uti mos eſt, aures vel oculos popularium ſuorum demulcere, & detinere, dignatus eſt; ſed ad amplificandam & ornandam rem literariam, & medicam, ſe totum accinxit. Veteris Romæ rudera; Statuas, & Statuarum disjecta membra; Amphitheatrorum moles, & fragmina;———Has, aliaſque omnes, immitis Temporis reliquias, aliis, otioſis & curioſis, laudandas & deſcribendas reliquit.

Majora

Majora longè ille animo in Itinere cogitabat, quæ postea Domi, magnâ cum laude perfecit. In Aulam, Henrici Septimi jussu, ad regiam, & regiæ prolis, salutem tuendam, ab Oxonio (ubi Professoris Cathedram tum ornabat) arcessitus, post primos Invidiæ impetus virtute fractos & repressos, sub illo Rege, et sub filio Henrico Octavo, summâ & Dignitate & Gratiâ, diu floruit.

INTER has graviores curas, per multos annos feliciter continuatas, non erubuit *Grammaticam.* Ejus enim rudimenta, Anglico sermone conscripta, in Anglorum omnium Usum primo edidit; & postea (ut ipsius verbis utar) *ad* Mariæ Regis filiæ *generosum ad studia literarum ingenii impetum juvandum & fovendum, in summam, quam potuit, redegit claritatem.* Hæc rudimenta abunde laudavit Buchananus, magnum illud Scotiæ Decus, Latinitate ea donando, & in exterorum omnium gratiam publici juris faciendo. Tanti ea fecit Vir Maximus!——Parva sunt hæc, fateor; & parva esse Linacer ipse bene novit: sed sine parvis Magna non constare persuasum sibi habuit.

buit. Et quidem ex his parvis, aliisque ejusdem generis Eruditissimi viri laboribus ad linguarum cognitionem spectantibus, Fama sui nominis tanta fuit, ut a doctissimis ejusdem ætatis viris, primus & princeps Literarum humaniorum in his locis instaurator merito celebraretur.

His vero non contineri potuit Linacri animus: sed, gentis humanæ commodis semper intentus, cum se Regio favore tutum satis & munitum sensisset, Gratiam illam eximiam, quam adeptus est, ad utilitatem publicam convertere apud se statuit: Et, propenso illo quo erat in commune bonum animo, Medicinam præcipuè resuscitandam, tuendam, augendam, & ornandam, suscepit. Quid multa? Prudentissimus rerum Estimator recte secum cogitavit Regem Patriæ Patrem esse debere; Paternum & Regium esse saluti Civium, tanquam filiorum, prospicere. Et cum in eâ sententiâ esset, Artis Medicæ Exercitationem nullis legibus obstrictam, Licentiam esse immanem, & Valetudini Hominum maxime inimicam; Collegium hoc non solum instituit, & Statutis circumscripsit;

scripsit; sed Regiis literis, & Legum auctoritate, confirmari & muniri curavit; ne statim in auras evanesceret utilissimum Ejus consilium. Primus ipse Praeses, in Ædes, quas ipse habitabat, dum viveret, Socios convocabat; & Praeses moriens easdem societati legavit, perpetuum Conventus locum. Duo praecipue in animo habuisse videtur: Unum, ut Statutorum vi, Qui a literis alieni, indocti omnino, & ex omni parte inculti, non solum ab hâc Societate perpetuò arcerentur, sed intra quosdem limites designatos in Medicâ arte se exercere non auderent; Alterum, quod omni laude nobis celebrandum, ut mores Suorum, praesertim inter se mutuos, praeceptis formaret, & regeret; & Praeceptis quidem, quae, aureis literis digna, probitatem simul & humanitatem Statuentis spirant: Qualia, si non semper rei medicae in honorem, & utilitatem cedant, Hoc nullo modo, (liceat mihi dicere) nisi nostrâ culpâ, & cum nostro dedecore, fieri potest.

Ioannes Caijus semper nobis in hac annuâ celebratione cum Laude nominandus. Summam ejus eruditionem, & accuratam linguarum

rum peritiam, teſtata eſt Italia ipſa; quam Ille quoque (Linacri ad exemplum) adiit, atque, ad ingenium colendum, doctiſſimos viros, ibi tunc degentes, avidè & attentè audivit: Ipſe tanto apud eos in honore, ut non ſolum Doctoris titulo * *Paduæ* inſignitus, quod quotidianum eſt; ſed, quod raro fieri contigit, Græcæ Linguæ Prælectoris munere, ipſe Hoſpes & Peregrinus, ornatus eſſet. Munificentiam ejus, & propenſum in literas Amorem, per omnia ſæcula teſtabitur Cantabrigia. Poſt reditum enim in Patriam, famâ & opibus tandem dives, Collegium apud ſuos Cantabrigienſes, ſecundo (eoque ſuo) nomine decoratum, ædificiis, &, quod multo majus eſt, emolumentis, & annuis ſtipendiis, præclarè auxit; ad alendos & ſuſtentandos tres Socios, & viginti adoleſcentes literis ibi operam dantes. Hæc, quæ verè magna ſunt, & memoratu digna, ad Theologiæ, & omnimodæ Literaturæ, præſertim vero Artis

* Ita Tabulæ Cantabrigienſes antiquæ, in annuâ ipſius Caii Commemoratione ſemper recitatæ: *Bononiæ*, Alii tradunt; incerto neſcio-quo teſtimonio, uti videtur, ducti.

Medicæ, augmentum & progreſſum, optimo animo, & cogitavit & perfecit. Quod ad hanc Societatem attinet; Mitto Inſignia illa, in Collegii uſum ab ipſo excogitata & dedicata; quæ & Virtutis Inſignia vocari Bonus Vir voluit. Sed non mitto Patrocinium inſigne, quod noſtris rebus, in diſcrimen adductis, omni operâ, & totis ingenii viribus, feliciter præbuit: Neque hoc ſilebo, Caium noſtrum, muneribus omnibus ad Collegium hoc pertinentibus, per multos annos, diligentiſſime & cum honore functum, adminiſtrationis inculpatæ Exemplum aliis reliquiſſe.

CALDWALLI, & nobiliſſimi LUMLEII, conjuncta munificentia, rei Anatomicæ, & proinde Medicæ, utiliſſima, nunquam nobis tacenda; Si rem ipſam ſolùm ſpectemus, præclara; ſed præclarior facta Harveianis Prælectionibus nunquam ſatis laudandis.

ET GOULSTONUS hic quoque cum honore memorandus, qui Prælectiones Medicas, ad ſcientiam & Curam & Medelam Morborum,

accu-

accuratiſſimè formatas & aptatas, inſtituit, & honeſto ſtipendio donavit.

Ad Harveium properat Oratio, quo Nemo, poſt homines natos, felicior in indagando, inveniendo, & explicando, quæ Medicinæ veram gloriam & accuratam exercitationem longius latiuſque extendere poſſint. Ille quoque, poſt Cantabrigienſia ſtudia, Italiam adiit, non ut Pictorum, vel ſuave-modulantium Cantorum ſedem; ſed ut, iis temporibus, Humaniorum Literarum & Medicinæ Theatrum inſigne; & quaſi totius Europæ alteras Athenas. Doctor ibi Paduenſis, & poſtea Cantabrigienſis; Regius item Medicus. Sed ab his nominibus, (quamvis magna ſonantibus) non pendet Harveiani nominis gloria. Æternam ſibi famam non ex vocibus & ſonis, ſed ex laboribus & vigiliis, Vir Maximus conquiſivit, & comparavit. Imò, ex ſolis Prælectionibus Caldwallanis *de Motu Cordis & Sanguinis*, tantam gloriam, omnium conſenſu & plauſu, conſecutus eſt, quantam Nemo fere alius mortalium etiam doctiſſimorum unquam adeptus eſt.

ERANT quidem apud Exteros perpauci, qui, pessimo animi morbo laborantes, inviderunt Optimo viro præclarum suum Inventum; & totis viribus conati sunt gloriâ tantâ Nomen ejus spoliare. Et post hoc breve & iniquum certamen, quod statim evanuit, Erant alii, qui quasi rem levem, & nullius momenti ad Scientiæ Medicæ augmentum, tractarunt; utilitatem Inventi omni operâ diminuere, vel potius omnino delere, contendentes: & nihil Harveio relinquentes præter inanem illam Curiosorum, non Gloriam, sed speciem vel imaginem Gloriæ, Harveianâ indole indignam. Gloriam enim ab utilitate sejunctam, ut in re medicâ nullius pretii, bene novit Vir magnus repudiare potius quam sibi sollicite vindicare. Sed omnia hæc & talia commenta diluit Dies, veritati semper amica.

POST hos, & alios plurimos Harveii in Medicinæ culturâ labores doctissimos, quibus totum genus Medicum, & genus etiam humanum, sibi in æternum devinxit, non Nobis silenda est egregia, & penè inaudita erga nos Benevo-

nevolentia, quâ non ſolum Collegium Ædificiis novis, & Libris auxit; ſed Se adhuc vivum paterno fundo exuere non dubitavit, ut noſtris rebus ſuccurreret: Undè & Ædium conſervationi conſuluit, & Bibliothecario & Oratori ſua præmia conſtituit; atque etiam honeſta convivia parari, & ornari voluit, ut mutuæ inter Nos amicitiæ ſigna eſſent, & incitamenta; ut vultu hilariore, & apertiore pectore, & colloquio liberiore, nos ipſos mutuo exciperemus; &, animas animis conjungentes, communia conſilia facilius iniremus: Hæc enim ſunt vera Ingenuorum Convivia. Sed de tanto Viro, Quid talia memoramus?——Dum Sanguis per humani corporis Arterias & Venas, divino plane artificio, fluit, & refluit, Honos, Nomenque HARVEII, Laudeſque manebunt.

HARVEIUM proximè ſequitur HAMEIUS, Cujus in hanc ſocietatem tanta ſunt merita, ut ipſius Auctoris non multo majora dici debeant. Ædes ipſas Linacrias, atque omnia Collegii Bona & Emolumenta, Præconis iniquæ voci ſubjecta, ſuo Ære redempta; Eaſdem Ædes

poſtea

poſtea incendio illo luctuoſo conſumptas, amplioribus & comptioribus compenſatas, ſeu potius longe ſuperatas, quales nunc videmus—— Quoſdam etiam ex Amicis conjunctiſſimis, exemplo & ſuaſu ſuo, in ſocietatem beneficentiæ adductos——Hunc ipſum fortaſſe Conventum;——Hæc & plura, HAMEIO debemus: Quæ quidem talia ſunt, ut merito laudis ejuſdem cum Linacro particeps fiat; non ſolum laudis quæ ad linguarum accuratam ſcientiam, & in literas ardorem; ſed Ejus, quæ ad noſtra hoc in loco commoda pertinet: in quibus omnibus *Linacro* tantum ſecundus, & parvo intervallo proximus. Si enim Hic, qui fundamenta primus poſuit, Inſtitutoris, & Auctoris Laudes meruit; Ille, qui Inſtaurator, Reſtitutor, & Amplificator; ſine cujus ope & munificentiâ, Societas ipſa, quantumvis accuratè fundata & exſtructa, ſi non diſſipata & projecta periiſſet, certe inculta & ſquallida jacuiſſet; æqualem fere videtur, eamque eximiam, gratiam à nobis meruiſſe. Et, quod nullo modo prætereundum eſt, Ille idem HAMEIUS, qui his Beneficiis

ficiis vivus adhuc Nos affecit, in Morte etiam eandem in hoc Collegium animi benignitatem legatis prædiis demonstravit.

NOBILIS DORCESTRENSIS hanc nostram Societatem sibi & Memoriæ suæ devinxit, amore illo, quo Medicos semper coluit; studio, quo ipse in Medicinæ notitiam, & familiaritatem, quasi raptus est; munificentiâ, quâ Librorum ingenti copiâ Bibliothecam nostram ditavit; & postremò magnâ illâ in Artem nostram animi propensione, quâ ipse inter Medicos nomen suum professus est; atque ita Collegium nostrum summo honore affecit. Et hinc quidem Occasio nobis arripienda est Duos ex nobilissimis nostræ Ætatis viros, grato animo, & omni laude prosequendi, qui Annales nostros nominibus suis illustriores fecerunt —— Grande Decus simul & Præsidium Nobis, & Rei Medicæ! *

POST

* Nescio-quo Errore meo, in enumerando præclaros illos viros, quorum beneficentiæ & largitati multum debet hoc nostrum Collegium, HALEI mentionem nullam feci. Pudet Me

Post hanc tot Virorum excellentium Commemorationem, tam prolixè explicatam, qui hoc Collegium beneficiis & emolumentis, quidam etiam & ſcriptis præclaris, inſtruxerunt & ornarunt; Si per tempus liceret de omnibus aliis quoque noſtris ſingulatim dicere, qui doctiſſimis ſuis laboribus, dum in vivis eſſent, Rem Medicam auxerunt, & de eâ optime meruerunt; libentiſſimè eorum Nomina, non ſine laude debitâ, à primordiis hujus Societatis uſque ad noſtra tempora, ordine deducerem. Verum Dies ipſa me deficeret aliquid dignè dicere conantem de tot vix enumerandis Viris. Neque quidem opus eſt. Nam cùm Eorum nomina in ſummâ laude & gratiâ apud omnes jam pridem conſtituta ſunt; tali auxilio, & tali Prædicatore, eorum Fama non omnino eget.

Ad nos ipſos nunc ſe vertit Oratio. Tot ac tanta noſtrorum Exempla repetentes, ſi eorum

Me negligentiæ. Eruditiſſimi enim viri Nomen locum ſibi jure vindicat in hâc annuâ Commemoratione, propter Munificentiam illam, nunquam nobis obliviſcendam, quâ quingentas libras in uſum & Augmentum Bibliothecæ noſtræ legavit.

Memo-

Memoriâ animati, & excitati, (de quo non dubito) ingenuâ cupiditate ardemus eandem gloriam consequendi; HARVEIUS ille nobis quasi digito viam monstravit. *Naturam ipsam suorum Arcanorum fidissimam esse Interpretem*, Vox fuit *Harveii :* Et si ipsa Medicina loqui posset, eâdem voce uteretur. Huic uni principio Ille innixus, & attentus, omnes suas curas instituit ; & omnia fere, quæ speranda essent in nostrâ Arte, invenienda, & demonstranda, non dubitavit. Hâc Voce, aliorum virorum gravissimorum suffragio comprobatâ, & Experientiâ & multorum annorum Usu confirmatâ, Omnes tandem edocti, Hypothesibus (quas dicunt) etiam speciosissimis abjectis, & repudiatis, ad ipsius Naturæ indicia animos attendimus.——Ægrotorum cubiculis, & lectis, inhærere; Morbis ipsis perpetuò invigilare ; Eorum Sedes, Constitutiones, Mutationes, & Vicissitudines, diligenter & accuratè observare——Hæ sunt nobis Artes : Atque his solis, Artis nostræ utilitatem omnibus probare, & Saluti hominum,

quæ in noſtrâ tutelâ eſt, conſulere, contendimus.

STUDIORUM & Laborum ita inſtitutorum Virtute; Linacrii Collegii Auctoritate; & ſub Auſpiciis Virorum nunc in civitate Medicâ jure principum, ſuis meritis illuſtrium, & aliorum honeſtis conatibus ſemper faventium; Mihi quidem videor videre Medicinam caput attollentem, & ad altiſſimum dignitatis gradum properè aſcendentem.

ET Tu, Optime LINACER, ſi qua Te apud Superos noſtrarum rerum Cura tangit, paterno animo tuum Collegium ſpecta. Primo, Caiium, Harveium, Hameium, alioſque aſpice, tuis Veſtigiis inſiſtentes, & tua incepta ſummo ſtudio perficientes. Deinde, ad noſtra uſque tempora oculos dirige; &, ſi gaudiis cœleſtibus noſtra admiſceri fas eſt, Gratulare tibi—— Præſidem, & Doctrina, & Moribus, quales ipſe velles, excellentem; &, ut verbo dicam, Deceſſoris optimi & doctiſſimi Succeſſorem digniſſimum——Socios Omnes, uno tantum excepto, Te & tuâ Inſtitutione dignos; Juniores

ores erga Seniores obſervantiſſimos ; Seniores erga Juniores candidiſſimos & humaniſſimos-- Omnia intra hos parietes, & votis tuis, & legibus, conſentanea —— Nulla diſſidia, nullas ſimultates——Nulla vel Odii vel Invidiæ veſtigia——Unum hoc inter nos Certamen, Quis melius, & felicius, ſaluti hominum inſerviat; famam ex hoc ſolo quærentes, & partam tuentes.

Talibus Exemplis, atque his Moribus, cultum, auctum, & ornatum, Collegium tuum, Tu ipſe, Optime Linacer, amabis, & laudabis.

FINIS.

Lately Publiſhed,

THree Lectures on the Organs of Reſpiration. Read at the Royal College of Phyſicians at *London*, *A. D.* MDCCXXXVII. Being the *Gulſtonian* Lectures for that Year.

To which is added, An Appendix, containing Remarks on ſome Experiments of Dr. *Houſton*'s, publiſhed in the Tranſactions of the Royal Society, for the Year 1736.

By BENJ. HOADLY, Doctor of Phyſick, Fellow of the College of Phyſicians, and of the Royal Society.

Sold by JOHN and PAUL KNAPTON.